Bálint Márta a Spectrum Színházban

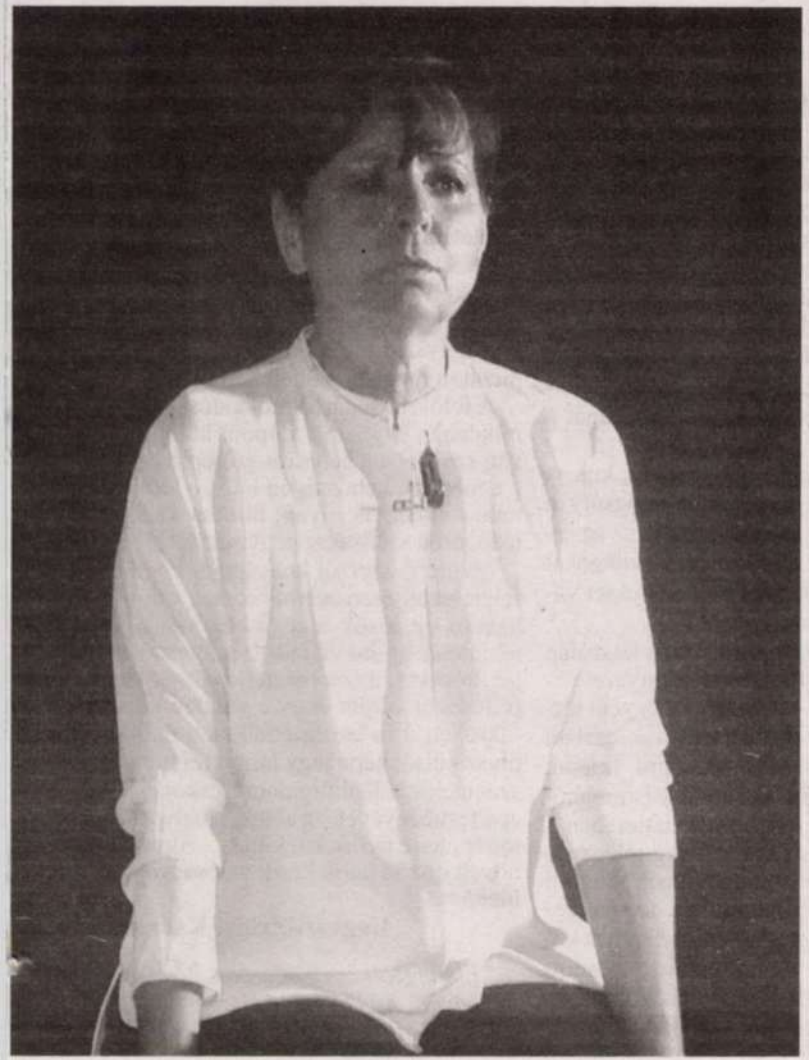

A Budapesten élő, Kossuth-díjas színésznő újra itthon, kedves marosvásárhelyi közönsége előtt állhat színpadra. És fordítva: a színházszerető vásárhelyiek megint láthatják, hallhatják egykori kedvencüket. Bálint Márta március 30-án, ma 18 órától a Spectrum Színházban adja elő *Egyedül – Székely János 677 sora* című egyéni műsorát. A költő 90 éve született, a versszínházi est főhajtás az ő emléke, életműve előtt. Nem új a produkció, a művésznő 2002-ben mutatta be először. Azóta sokfelé számtalanszor megszólaltatta szülővárosa huszonhét esztendeje elhunyt nagy írójának líráját, az est anyagából CD is megjelent. Van, aki erről tudhatja, milyen az, amikor Bálint Márta tolmácsolja Székely János verseit. Még teljesebb viszont azok élménye, akik bejuthatnak a mai előadásra, és ismét megízlelhetik a Bach-muzsikával is telített, élő versszínház varázsát.

Bálint Márta 2016 májusában Csíkszeredában vendégszerepelt ezzel a műsorával. Akkor erről így nyilatkozott a Hargita Népe munkatársának, Csata Orsolyának: „Székely János Semmi-soha című kötete 1994-ben jelent meg, már halála után. Ajándékba kaptam ezt a könyvet, szinte »meleg« volt még, hisz majdnem egyenesen a nyomdából jutott el hozzám. Kinyitottam a kötetet, a Zene című vershez nyílt ki. Akkor egy olyan élethelyzetben voltam, hogy az én lelkem is úgy kavargott, ahogy a költőé a versben. Mondtam, hogy nincs igazság, nincs érték, nem az érték győz... És annyira érdekes volt a találkozás ezzel a költeménnyel abban az élethelyzetben, hogy elkezdtem lázasan olvasni Székely Jánost. Egész közel került hozzám. A magyar irodalom magányos óriása volt, és a magányos jelzőt az egész életére rá lehet mondani. Rendkívül erkölcsös ember volt, tisztességes, egyenes gerincű, aki azt hitte, hogy az emberek, amit gondolnak, azt is mondják. Ezt az őszinteséget a maga számára is kötelezővé tette. Ez van a költészetében is. Az ő gondolatain keresztül magamról is sok mindent el tudok mondani."

Minden egyéni estjével gazdagodott valamivel, és közönségét is gyarapította sok-sok élménnyel. Marosvásárhelyen legutóbb 2016 decemberében Marina Vlady *Megszakított repülés, avagy szerelmem, Viszockij* című monodrámájával aratott nagy sikert a Marosvásárhelyi Nemzeti Színház Kistermében. Az ünneplés biztos most sem marad el. Az újratalálkozásig hadd idézzük fel olvasóinknak Bálint Márta egyik önvallomását. A színművésznő honlapján is olvasható:

„Gyermekkori álmom teljesült be azzal, hogy színész lettem. A színpad varázsa nagyon korán megérintett, elbűvölt, és magával ragadott: valósággal beszippantott a színház, és attól fogva a színészi pálya hivatásommá vált, és szó szerint kitölti egész életemet. Számomra a színjátszás csoda és gyönyörűség egyszerre. A színház az átváltozás gyönyörűségét kínálja, az átváltozás révén pedig néző és színész közösen élheti át a reményt hozó és olykor vigaszt nyújtó csodát, a játék mindig változó, mindig újat és mást, de mindig mély emberi tartalmat hordozó üzenetét. Ezt a csodát hosszú évekig élhettem át szülővárosomban, Marosvásárhelyen, ahol felcseperedtem és ahol színésszé értem, ahová ezer szállal kötődöm. Ott végeztem a Szentgyörgyi István Színművészeti Főiskolát, és ott váltam vezető színésszé a helyi Nemzeti Színházban, ahol olyan nagyszerű rendezőktől tanulhattam, mint Harag György, Hunyadi András és Tompa Miklós. Miután családommal Budapestre költöztem, pályám fordulatot vett, és egyúttal gazdagodott is: a színészi hivatás gyönyörűségét másként élem most meg. Viszont változatlanul minden idegszálammal arra törekszem, hogy a legjobbat adjam a színpadon, hogy a színház csodáját és gyönyörűségét, a reményt hozó emberi üzenetet teljes egészében átélhesse a néző, és vele együtt jómagam is."

Legyen ez a közös élmény Marosvásárhelyen is minél gyakoribb, előadónak és közönségének egyaránt!

(N.M.K.)